

Må jeg fortelle SV at jeg er homo?

Alle er enige om at vi vil ha en skole som er så god som mulig. Men hva det innebærer og hvordan vi når det målet er det mange meninger om. Kunnskapsministeren vil bedre skolen ved å opprette et register som skal inneholde hver elevs seksuelle legning, religiøse oppfatning, etniske tilhørighet samt sosiale og helsemessige forhold. Bergen Unge Venstre mener dette er feil vei å gå. Dette lovforslaget er et steg mot et overvåkingssamfunn og i sterk strid med personvernet. Vi er selvsagt positive til en kvalitetsutvikling i skolen, men ikke på bekostning av personvernet. Her er det mulig å bruke samfunnsdata og personanonyme metoder for å skaffe informasjon. En kan jo også spørre om hvor regjeringens fokus ligger. Får man en bedre skole av flere skjema og mer byråkrati? Eller bør lærerne bruke mindre tid på å rapportere og heller sette læringsmiljø og kunnskap i fokus?

ERIK NYMAN RYDNINGEN, STYREMEDLEM I BERGEN UNGE VENSTRE

Velg idrettsplass i Sædalen!

Sædalen har hatt en enorm utbygging de siste årene, alt fra en moderne fylkesvei til ny butikk, nye barnehager og en skole under bygging (Helldal skole flyttes dit i 2010), og ikke minst en massiv utbygging. Det er bygget over 2300 boenheter, og over 800 barn er flyttet til området. Vi som bor her ønsker et trygt og spennende nærmiljø for barn og unge, for å unngå de voksesmerter og negative utviklingsstrekk som andre nye bydeler har opplevd. Sædalen idrettslag er den viktigste fritidsaktiviteten, men har kummerlige kår, uten klubblokaler eller nok tid i idrettshaller/fotballbaner. Uten bedre treningsforhold vil idrettslaget ikke kunne tilby aktiviteter til bydelens barn og unge. Det er derfor positivt at Bergen Tomteselskap vurderer Skytedalen som aktuelt for fotballbane og idrettspark. Men området vurderes også for bruk til boliger som et alternativ. FAU ved Helldal skole mener Bergen kommune bør velge å etablere en fotballbane og idrettspark i Skytedalen. Å gi muligheter for positive fritidsaktiviteter er god samfunnsøkonomi, både gjennom å bidra til et bedre nærmiljø med mindre kriminalitet, men også indirekte ved å gi tilbud om en aktiv fritid som er fundamentet for god helse. Ved å legge til rette for sunne fritidsaktiviteter kan kommunen på denne måten bidra til å begrense de problemer med kriminalitet, rus og hærverk som har rammet andre nye bydeler.

ERIK OLSEN, LEDER FOR FAU VED HELLDAL SKOLE

Universitetet, en institusjon tuftet på kunnskapsskaping og langsiktighet, trenger fleksibilitet. Kunnskap og visdom avles ikke gjennom direktiver.

UiBs frihet til å velge

UIB-KRITIKKEN

Av Laszlo P. Csernai og Jan S. Vaagen, professorer ved UiBs Institutt for fysikk og teknologi

FRIHETEN TIL å velge blant likemenn er universitetets styrke. Retten og plikten til å bli vurdert av likemenn er grunnlaget for akademias kvalitetssikring.

Bergens Tidende sier i sin leder torsdag for to uker siden at «Også eit breiddeuniversitet treng spisskompetanse for å trekkja til seg dei mest etterspurde tilsette og dei beste studentane». Slik har det alltid vært. BTs oppfatning av at breiddeuniversitetet står i veien for dette er direkte feil. Verdens ledende universitet er breddeuniversitet. BT ser ut til å være villig til å ofre kulturfag for mer matauk.

DEN DISKUSJONEN ved UiB vi kjenner, dreier seg ikke om å ta fra «de andre» fakultetene for å styrke realfag og medisin. Realfagenes selverkjennelse i dagens komplekse samfunn er at de også trenger «de andre» til støtte for sin samfunnsrolle – og sin egenutvikling, som krever klart de største ressursene. Breiddeuniversitetet er nettopp et *redskap* til å verne om og utdype teknologiutviklingens behov for langsiktighet, og aksept: Etisk aksept, økonomisk realiserbarhet og internasjonal markedsrelevans.

Et av hovedpunktene i Det Norske Vitenskaps-Akademis (DNVA) nyutkomne Walløe-rapport, «Evne til forskning», er faktisk forslag til en korreksjon av kursen, slik at pengemessig «småforskning» igjen får bedre levekår, med spesiell forskningsrådssatsing. Her kjenner også vi oss igjen som teoretiske fysikere, underfinansierte premissleveran-

FORSKNING: Breiddeuniversitetet UiB har etterspurt spisskompetanse – utfordringen er å ta vare på den! På bildet ser vi Realfagbygget ved UiB. ARKIVFOTO: KNUST STRAND

dører til store statlige satsinger som CERN-deltakelse. DNVA foreslår ikke at tiden snus. Rapporten tar også opp behovet for raske tiltak for verdibevaring knyttet til det siste tiårets storsatsing, de tidsbegrensede såkalte Sentre for fremragende forskning.

DET ER RIKTIG at det foregår en diskusjon i UiBs teknologimiljø. Dette er ikke noe nytt. UiBs realfag har sin egen interne konflikt-historie mellom «de bløte» (nå blå eller grønne?) fag, og de «harde» teknologirelevante fag. Et misforhold vi mener å ha lagt bak oss, og neppe hva BT sikter til. Urealiserte politiske løfter

og påholdne driftsbevilgninger har påført realfagene betydelige indre utfordringer.

Vår kollega Bjarne Stugu har i sin BT-kronikk 17.11. gitt et innblikk i «valgets kvaler» ved det mest sentrale UiB-institutt i teknologisammenheng, Institutt for fysikk og teknologi. Her har det langt fra vært noe kosmetisk navneskifte. Instituttet har i de siste tjue år måttet avveie mellom kjerneaktiviteten og etablering av nye teknologimotiverte områder, anbefalt av myndighetene, og fremmet gjennom Forskningsrådets pengemaskin.

STABEN HAR IKKE hatt «friheten til å velge», men har også under nye satsingsvalg fulgt opp ansvar for tidligere vedtatt langsiktig sat-

sing, som ESA og CERN, samlet kanskje verdens største teknologimiljø, CERN med en årlig norsk kontingent på omkring 150 millioner.

Det sier seg selv at dette ikke er lett når Forskningsrådets «politiske» nysatsinger går foran videreutvikling av områder hvor Bergen har etablert et internasjonalt navn, og hvor det internasjonale samfunn fremdeles satsar. I disse dager er det instrumentet UiB har bygget sammen med Max Planck brakt i bane rundt Månen, og slått på for observasjon.

Bergens Tidende, breiddeuniversitetet i Bergen har faktisk etterspurt spisskompetanse – utfordringen er å ta vare på den!

Verdens ledende universitet er breddeuniversitet

Hamsterdam i Bergen

NYGÅRDSPARKEN

Av Arnulf Haukeland, styremedlem i Nygårdsparkens Venner

VISER TIL Hilde Sandviks velkrevne kommentar i BT den 19. november, som jeg leste med stor interesse. Vi som bor og arbeider i området rundt Nygårdsparken og som ferdes der daglig, kan bare undres over den manglende håndtering av et økende samfunnsproblem som narkomani blant ungdom er. Hundre år gamle Haakon Lie ser det og prøver å si fra. Hvorfor ikke dagens politikere tar fatt i problemet og prøver å gjøre noe med det er etter mitt skjønn uforståelig.

Jeg for min del blir provosert av at diskusjoner som burde ende opp med konkrete løsningsforslag blir en debatt om f.eks. det etiske i å innføre sprøyterom, og politikere som sier nei på prinsipielt

grunnlag. Dersom sprøyterom er en del av tiltak som virker kan det vel ikke være en eneste etisk grunn til å la være å opprette den type hjelpemidler? Alt må jo være bedre enn å la ungdommer ned i 14-årsalderen leve sine liv under en busk i Nygårdsparken midt på vinteren.

I DEN TILBAKEVENDENDE sommerdebatten om narkomane i Nygårdsparken døde denne sommerens diskusjoner hen med prinsipiell kjekling om man har lov til flytte mennesker mot deres vilje. Kanskje er ikke det etisk og moralsk riktig å gjøre det. Men å *legge til rette og sørge for* kan ikke være feil – og av og til helliger hensikten middelet.

Som Hilde Sandvik er inne på i sin kommentar: Er der egentlig noen grense for hvor mye penger som burde vært brukt for å redde ungdom fra denne krenkende

tilværelsen? Burde ikke alle som kan gjøre noe som bidrar til bedring, og dermed håp og tro, utstyres med budsjetter som virkelig monner? Burde ikke tiltakene som settes inn være radikale og annerledes selv om veien frem krenker noen etiske og prinsipielle syn?

I DET SISTE HAR helse- og omsorgsminister Bjarne Håkon Hanssen kommet med radikale forslag som (heldigvis) har vekket debatt: La rusavhengige få stoffet de er avhengig av på resept. Etter min oppfatning et glimrende forslag, vel verd å prøve ut for eksempel i Bergen. Men Liv Røssland og andre politikere er imot. De som er motstandere av reseptbelagt narkotika synes kanskje afrikanerne som nylig har inntatt markedet i Nygårdsparken med gratis prøvesmaking for fjortiser er en bedre idé?

Samfunnet må kombinere reseptbelagt tilgang på narkotika med sosiale og medisinske tiltak som har som mål å hjelpe rusavhengige ut av narkohelvetet. Det betyr radikal satsing så vel økonomisk som politisk.

MITT FORSLAG ER som følger: Gjør om det gamle, sentralt beliggende Kretsfengselet (som i dag forfaller fordi det ikke brukes til noe) til et sted å være for narkomane. Bygg sprøyterom, hvilerom, toaletter, kjøkken, behandlingsrom, legekontor og det som skal til for å gi narkomane et verdig liv.

La dem holde på med sine sysler i de gamle luftegårdene, som er skjermet av høye murer mot innsyn og nysgjerrighet. Så kan politikerne gjennom sitt naboskap til behandlingsbygget hver dag bli minnet om den formidable samfunnsutfordringen vi nå må få gjort noe med.